

מ"ת 14463/07/21 - מדינת ישראל נגד יואב קולדין

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 14463-07-21 מדינת ישראל נ' קולדין(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 459292/2021

בפני	כבוד השופטת מיטל חלפון-נזריאן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	יואב קולדין (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר, לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 שהוגשה על ידי המשיב [להלן: "החוק"].
2. ביום 18.07.21 הוגש נגד המשיב כתב אישום מתוקן בת.פ. 14420-07-21 המייחס למשיב ולאחר עבירות רכישת/החזקת נשק שלא כדין (רישא) לפי סעיף 144 (א) לחוק העונשין (להלן: "החוק") + סעיף 29 (א) לחוק; התפרצות למקום מגורים/תפילה לבצע עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק + סעיף 384 לחוק + סעיף 29 (א) לחוק; החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק + סעיף 29 (א) לחוק; גניבה לפי סעיף 384 לחוק + סעיף 29 (א) לחוק + סעיף 25 לחוק וכן הסתייעות ברכב לעבור עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 + סעיף 29 (א) לחוק.
3. המבקש נעצר עוד ביום 27.06.21 ועם הגשת כתב האישום נגדו, הגישה המשיבה בקשה להורות על המשך מעצרו עד לתום ההליך העיקרי נגדו.
4. בדיון מיום 25.07.21, נקבע כי ישנן ראיות לכאורה למיוחס למשיב וכן ישנה עילה להורות על מעצרו מסוג מסוכנות. המשיב נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן שיבחן מסוכנותו של המשיב והתאמת חלופה למידת הסיכון הנשקף ממנו (ראו עמ' 32, ש' 26 לפרוטוקול).
5. תסקיר שירות מבחן הוגש ביום 19.09.21. מהתסקיר עלה כי מדובר במשיב שהחל להסתבך בפלילים מגיל 16 ואף ריצה תקופת מאסר בעברו. עוד צוין כי קודם למעצרו, המשיב עבד כתחזוקן בחווה חקלאית באזור הבקעה. שירות המבחן התרשם שהמעצר הנוכחי והרחקתו מילדיו ומבת זוגו מהווים עבורו גורם מרתיע ומפחית

סיכון ומסייע לשיקומו. מנגד ציין התסקיר ביחס להערכת הסיכון כי המשיב מתנהל באופן חוצה גבולות ועברייני, נגרר אחר קבוצות שוליות תוך שמתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ונוטה להתנהלות שולית. שירות המבחן העריך כי המשיב נוטה להתנהלות באופן אימפולסיבי ומתקשה לקחת אחריות ביחס להשלכות התנהלות זו על סביבתו הקרובה ועל עתידו. כמו כן, ציין כי המשיב נוטה למזער ולטשטש את אחריותו ביחס להתנהלותו טרם מעצרו. על כן העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהלות פוגענית. שירות המבחן בחן את אמו ובת זוגו של המשיב כמפקחות והעריך כי בת זוגו תתקשה לשמש כמפקחת יחידה לאורך תקופה ארוכה וכי פיקוח אלקטרוני אינו מהווה תחליף לפיקוח אנושי ראוי. לאור האמור, לא המליץ על שחרורו של המשיב ממעצרו.

6. בדיון מיום 30.09.21 ניתנה החלטת כב' השופטת בונדה המורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו באזוק אלקטרוני בפיקוח בת הזוג של המשיב ושני ערבים נוספים.

7. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי.

8. בדיון מיום 01.10.21, במסגרת עמ"ת 395-10-21, כב' השופט אהרון משניות, שדן בהליך המעצר במסגרת הערר, דחה את הערר אך עיבה את הערבויות הכספיות.

9. בדיון מיום 09.11.21 נדונה בקשה לעיין חוזר ולפיה יפתחו חלונות באזוק האלקטרוני מידי יום בין השעות 7:00 עד 9:00 ו-13:00 עד 15:00 בימים א-ה וביום ו' בין השעות 7:00 ל-9:00 ובין השעות 11:30 לשעה 13:00. בהחלטתי סברתי כי בקשה זו מקדימה את זמנה שכן היא חותרת תחת התכלית של מעצר בפיקוח אלקטרוני. עם זאת, הורתי על הטלת צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים במסגרת שירות מבחן ועל קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב בתוך 60 ימים אשר יבחן את בקשותיו השונות של המשיב להקלה.

10. ביום 31.12.21 הוגשה בקשה לעיין חוזר מטעם ב"כ המשיב להסרת האיזוק האלקטרוני ושחרור המשיב לחלופת מעצר ולחילופין, מתן חלונות פיקוח נרחבים מאלה הקיימים במטרה לאפשר למשיב לצאת לעבודה.

11. בדיון מיום 02.02.22 ב"כ המשיב טען כי שירות מבחן הגיש בקשת דחיה לתחילת מרץ, וכי הוא מבקש לשקול זאת מחדש את הבקשה ולהעביר את המבקש למעצר בית ולאפשר לו לצאת לעבודה בליווי ופיקוח של הערב עמוס בוקובזה. וכי יש התחשב לאור נגיף הקורונה ומצב הכלכלי הקשה שכל המדינה נמצאת בו ובטח אדם הנימצא באיזוק אלקטרוני. על כן, ביקש להיעתר לבקשה. מנגד, ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי מדובר במשיב שהוגש נגדו כתב אישום חמור וכי רק ביום 1/10/21 שוחרר באיזוק ועל כן לא חלף זמן ניכר ואין במאסר בלא איזוק לאיין מסוכנות שנשקפת. בין היתר נטען כי הקלה בתנאים צריכה להיות הקלה הדרגתית ולא ייתכן ממצב של איזוק אלקטרוני בפיקוח שניתן ממש לאחרונה לשחרר למעצר בית, ליציאה לעבודה כאשר המשיב טרם הוכיח עצמו כמי שניתן לתת בו אמן.

12. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בכלל ההחלטות שניתנו בתיק, שוכנעתי כי אין כל טעם המצדיק שחרור המשיב למעצר בית והסרת המעצר עד לתום ההליכים בפיקוח אלקטרוני. לטעמי הבקשה אינה עומדת בתנאים של חלופת זמן או שינוי נסיבות וזאת בהתחשב בכך שהמשיב נעצר עד לתום ההליכים באיזוק אלקטרוני רק בחודש אוקטובר 2021 ולמעשה לא מדובר בחלופת זמן משמעותי או בשינוי נסיבות כזה המצדיק שינוי

ההחלטה וזאת בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות למשיב, לתסקיר שירות המבחן בעניינו אשר התייחס להתנהלותו האימפולסיבית וחוצת הגבולות, בשים לב לעברו הפלילי של המשיב הכולל תשע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, נשק, אלימות, סמים, תקיפת שוטר והפרעה לשוטר ועוד. יש לציין כי בין היתר המשיב הורשע ביום 28.5.2007 בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע, החזקת מכשירי פריצה, גניבה, נשיאת נשק שלא כדין ביצוע עסקה אחרת בנשק בלי רשות, סחר בסמים מסוכנים והחזקה בסמים שלא לצריכה עצמית והושת עליו עונש מאסר בפועל בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בת"פ 8110-2006 בן 10 שנים אשר סיים לרצותו ביום 11.9.2012.

13. לא זו אף זו, לא הוגש כל תסקיר שירות מבחן בעניינו המלמד על הפחתת הסיכון הנשקף ממנו. יש לציין כי שירות המבחן מסר כי תסקיר יוגש בעניינו בחודש מרץ 2022. לטעמי העובדה כי אין לפניי תסקיר שירות מבחן אין בה כדי להביא להקלה בתנאי המשיב שכן אין כל כלי מקצועי אשר יכול להעריך האם המסוכנות הנשקפת ממנו אכן פחתה.

14. לא נעלמה מעיני טענת המשיב על הצורך הכלכלי שלו לפרנס את משפחתו. אולם, פגיעה כלכלית מהווה חלק אינטגרלי ממעצרו של נאשם עד תום ההליכים, ועל כן, אין בכך משום שינוי נסיבות או עובדות חדשות שנתגלו. ויובהר, נפסק כי אכן במקרים מתאימים יש להתיר לנאשמים ששוחררו למעצר בית לצאת לעבודה מתוך הכרה בצרכם לעבוד למחייתם ולפרנס את בני ביתם, אך זאת רק במקרה שאין בכך כדי לסכן את שלום הציבור או לפגוע בהליך המשפטי או באינטרס הציבור (ראו: בש"פ 5340/15 מלול נ' מדינת ישראל (מיום 16.8.15)).

15. זאת ועוד, כבר נקבע כי חרף שהמשיב אינו עצור מאחורי סורג ובריא, מעמדו הוא של עצור עד תום ההליכים והוא אינו בגדר מי ששוחרר לחלופה, ועל כן, בטרם תישקל אפשרות יציאה לעבודה יש להוכיח כי מסוכנותו פחתה. יפים לעניין זה דברי כב' השופטת ברון בבש"פ 966/16 מוחמד זידאן נ' מדינת ישראל (28.2.16) - "כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריא לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומי למספר שעות רב כל כך. יובהר כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתיחת "חלונות" באישור בית המשפט כגון לצרכי התאווורות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, בטרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה."

16. בית המשפט העליון הדגיש לא אחת את הצורך בהדרגתיות ומתינות בהסרת תנאים. כך, הבהיר בית המשפט העליון כי יש פער בין "פתיחת חלון" ובין "הסרת קיר" (השווה למקרה דומה בש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.9.16)). במקרה דנן, מדובר במי שמצוי במעצר באיזוק, לא רק שלא הוכחה הפחתה במסוכנות אלא המעבר מהתנאים הקיימים להסרת איזוק, חד (בש"פ 977/20 הילאל בן עלי עמאר נ' מדינת ישראל (19.2.20)).

17.בנסיבות אלו, אינני מוצאת לנכון להורות על הסרת האיזוק ועל יציאה לעבודה, ועל כן, דין הבקשה - להדחות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשפ"ב, 06 פברואר 2022, בהעדר
הצדדים.